

Vänsterpartiet

13 maj 2008

Interpellation av Håkan Jörnehed (v) om landstingets stöd och insatser för barn och ungdomar med hivinfektion

Det finns ungefär cirka 4000 personer som är bärare av hiv i Sverige i dag. Cirka 2500 finns i Stockholms län. Positiva förändringar har skett sedan Hivpidemin startade i början på 80-talet. Men trots att effektiva bromsmediciner har introducerats så är fortfarande Hiv infektion en allvarlig sjukdom, vilket ofta betyder ett livslångt handikapp.

Tyvärr så finns det en ökad tendens till okunskap och stigmatisering om hivpositiva i det svenska samhället. En grupp som är extra utsatta är barn och ungdomar som bär på hiv. I Stockholms län finns det i dag cirka 60 barn och ungdomar som bär på hiv. I riket cirka 120 barn. Det finns i denna grupp barn som är födda med hiv men även äldre ungdomar som nyss fått sin diagnos.

Några har smittats i sina hemländer, men det kan vara så att det är först i Sverige som man har fått sin diagnos. Några kan även ha hiv positiva föräldrar och en del har blivit föräldralösa på grund av Hiv och dess följsjukdomar. Oavsett när man livet fått sin diagnos eller var man blivit smittad så har alla dessa barn en sak gemensamt – de är väldigt utsatta.

Det är komplicerat att vara hivpositiv i dagens Sverige och denna långtidskroniska infektionssjukdom är fortfarande väldigt tabubelagd. Många av ungdomarna kan av väldigt förståliga skäl ha svårt att tala om sin infektion och tvingas vara hemliga.

I vissa familjer kan det vara så att man aldrig talar om sjukdomen, av kanske rädsla och tabu. Dessa barn och ungdomar möter ibland en sjukvård som ofta är ovan att möta barn och ungdomar med hiv problematik. I många behandlings situationer kring dessa barn och ungdomar saknas ofta barnperspektivet. I andra sammanhang som t. ex på dagis och skola är kunskapen om hiv låg och framförallt om barn som bär på infektionssjukdomen.

Att som hivungdom orka vara öppen gentemot kompisar kan var väldigt svårt och antagligen inte alltid önskvärt. En svårighet är att flera av de skolböcker som används i skolan ofta är från 90- talet med inaktuella kunskaper om hiv och Aids . Det underlättar inte direkt dessa barns och ungdomars situation.

För ungdomar bärande på hiv är ofta den sexuella debuten och knytande av en parrelation komplicerat p.g.a. infektionssjukdomen och kravet från smittskyddslagen om anmälningsplikt. Dessa barn och ungdomar behöver därför olika typer av stöd och stöttning, fysiskt och psykiskt för att deras vardag fungera enklare och bättre så att de kan uppnå en hög grad av livskvalitet trots att de bär på en mycket svår sjukdom.

Stockholms läns landsting ger redan i dag väldigt bra insatser för dessa barn och ungdomar. Familjesociala enheten på Huddinge sjukhus gör ett mycket gott arbete med bl.a. hiv skola för ungdomar och hivläger. Men det finns mycket som talar för att det skulle behövas ytterligare insatser. Mycket av det som görs idag sker i projektform, men för att säkra insatserna inför framtiden vore det rimliga att dessa verksamheter permanentas.

Det finns mycket kunskap och erfarenhet i Stockholms läns landsting av att jobba med de hivpositiva barnen. Den kunskapen bör också tillvaratas bättre nationellt för att bredda kunskaperna så att dessa barn och ungdomar kan ges möjlighet till en enklare vardag i hela riket.

Med anledning av ovanstående vill jag ställande följande frågor till ansvarigt landstingsråd Lars Joakim Lundqvist (m):

1. Avser du att ta initiativ till en kartläggning av vilket stöd som ges idag till barn och ungdomar i Stockholms län som bär på hiv samt belysa vilka styrkor och svagheter som finns med dagens arbetssätt?
2. Kommer de verksamheter som bedrivs idag för hivpositiva barn i projektform att permanentas inför framtiden och kommer tillräckliga resurser tillföras för det?
3. Hur kommer du att verka för att kunskaperna och erfarenheterna i Stockholms läns landsting bättre tillvaratas och uppmärksammas nationellt?

Håkan Jörnehed (v)